

Ko mēs zinām par cilvēka vajadzībām? Gandrīz visu! Tāpēc varam droši apgalvot, ka apģērbs – tā ir vajadzība. Tā ir ne vien estētiska un higiēniska vajadzība, bet arī vajadzība pēc siltuma un aizsardzības. Visu šo cilvēcisko vajadzību apmierināšanu, pirmkārt, nosaka apģērba izgatavošanā izmantotā materiāla funkcionalitāte.

Aušana reiz bija viena no grūtākajām profesijām. Darba dalīšana un katra audēja individuālā profesionālā izaugsme ļāva radīt arvien vairāk jaunu audumu. Katrā valstī, pilsētā un ciemā bija savi dzijas un audeklu meistari, radītāji un ražotāji, kuri savas zināšanas glabāja kā lielu noslēpumu. Šis zināšanas bieži bija dzīvības vērtībā. Līdz ar zinātnes tehnisko progresu un globalizāciju par mūsu ikdienu kļuva pat tādi materiāli un šķiedras, kurus agrāk nebija iedomājams izmantot apģērbā. Tomēr stikla šķiedra un optiskā šķiedra nav gluži mūsu profils. “Lattex D” strādā ar dažādiem audumu veidiem, lai saviem pircējiem un pasūtītājiem, kuru skaits ik dienu palielinās tikpat strauji kā uzņēmuma ražošanas jauda, dāvātu komfortu, omulību, siltumu un aizsardzību. Lai apmierinātu strauji augošo pieprasījumu, mēs plānojam izveidot jaunas līnijas. Tāpēc aktīvi meklējam jaunus audumus, materiālus un apdares materiālus. Lai gan “Lattex D” pastāvīgo piegādātāju skaits strauji palielinās, mēs turpinām pētīt tirgu, lai piesaistītu jaunus partnerus.

Audums ir tekstilizstrādājums, ko izgatavo, ar tekstilmašīnu perpendikulāri savijot divus pavedienus. Par tekstilizstrādājumu uzskata arī neaustu audeklu, ko iegūst ar dažādiem paņēmieniem, sākot ar velšanu, līdz pat elektroflokēšanai, kā arī trikotāžu. Eksistē vairāki simti audumu veidu un ikviens no mums spēs bez piepūles atcerēties vismaz kādus desmit no tiem – atlasu, samtu, katūnu, džinsa audumu, džersiju, krepu, mohēru, linu, zīdu, organzu, tvīdu, flaneli...

Atkarībā no izejvielu veida izšķir dabīgos, mākslīgos un sintētiskos audumus. Jo tuvāk ķermenim audums atradīsies, jo vairāk dabīgo šķiedru ir jābūt materiāla sastāvā.

Pēc krāsas audumus iedala viendabīgos un daudzkrāsu audumos. Auduma virsmas faktūra var būt gluda (vadmala), uzkārstā, abpusēji uzkārstā un velūra (viena garuma uzkārsums). Pēc pielietojuma audumi iedalās apakšveļas, bikšu, blūžu, uzvalku, mēteļu un citos audumos. Diegu pinums audeklā, precīzāk – pinuma veids, ļauj klasificēt audumus arī tādos, kam raksturīgs gluds, vienkāršs, speciāls, kombinēts, žakarda, divslāņu, kārsuma pinums.

Runājot par izejvielu veidu, jāmin, ka lina, zīda, kokvilnas un vilnas dabīgā šķiedra ir uzskatāma par vishigiēniskāko ar noteikumu, ja to pareizi lieto, turpretim sintētiskie un mākslīgie audumi ir izturīgāki un mazāk burzās. Kopumā katram mākslīgi radītam audumam piemīt vairākas speciālas īpašības – tie var būt ūdensizturīgi, tos nav nepieciešams gludināt, tos var izmantot atkārtoti, tie ir higroskopiski, elektrizējami, utt.

Kas tad ir pareizi, bet kas nepareizi, izvēloties audumu apģērba šūšanai? Viennozīmīgu atbildi ir iespējams sniegt vienīgi izvērtējot katru atsevišķu situāciju, ņemot vērā valsts, kultūras, klimata

īpatnības, pasūtītāja un izpildītāja iespējas, modes tendences un individuālos ieskatus. Šujot apģērbu pēc pasūtījuma, pasūtītāja vēlmes līdz ar šuvēju pieredzi var nodrošināt gan unikāla mākslas darba, gan vienkārša ikdienas izstrādājuma radīšanu. Vajadzīga ir vienīgi vēlēšanās.